

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 6841
วันที่ 29 ก.ย. 2554
เวลา 13.00 น.

ที่ สศ ๐๐๐๑ / ๒๕๕๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๗
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๒-๓ กทม. ๑๐๒๑๕

๒๔ กันยายน ๒๕๕๔

เลขที่ 504 / 56
วันที่ 29 ก.ย. 2554
เวลา 13.15 น.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เรื่อง รายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานประจำปี ๒๕๕๓ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๖๐๐ เล่ม

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ ได้บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

๑.๒ พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๐ กำหนดให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามมาตรา ๑๔ รวมทั้งแผนอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนด ให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนพิจารณาประกาศใช้

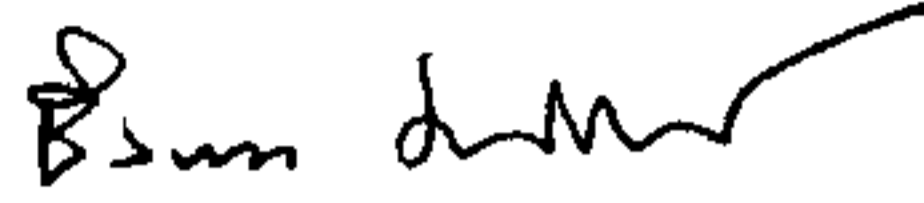
๒. เรื่องที่เสนอ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ (๓) กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอส่งรายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อทราบและเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

/ จึงเรียนมาเพื่อโปรด ...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการนำเสนอรายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของสภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไปด้วย จะขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์)

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน
รับที่ ๖๓ / ๒๕๕๔
วันที่ ๓ / ๓.๑ / ๕๔
เวลา ๑๓:๑๕ น.
สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ

โทร. ๐๒-๑๔๑-๓๒๔๖-๕๓

โทรสาร ๐๒-๑๔๓-๔๗๐๗-๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

รายงานประจำปี ๒๕๕๓

ของ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จัดทำโดย กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน

สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา “รายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ฉบับนี้ กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน สำนักกำกับและตรวจสอบ ได้จัดทำขึ้นตามกรอบภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีขององค์กรอิสระต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของรายงาน ทั้งนี้ เพื่อใช้สำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑
ส่วนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒
ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ (ตุลาคม ๒๕๕๒ - กันยายน ๒๕๕๓)	๓

เอกสารประกอบการพิจารณา
รายงานประจำปี ๒๕๕๓
ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายงานประจำปี ๒๕๕๓ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วย
เนื้อหาหลัก ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ (ตุลาคม ๒๕๕๒ - กันยายน ๒๕๕๓)

ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๙๙ คน ซึ่งได้รับ
เลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ จำนวน ๕๐ คน และกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร
และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔๙ คน โดยสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่
วันประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา และอาจได้รับการเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน
เกิน ๒ วาระมิได้

สภาที่ปรึกษาฯ มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ^๑ ได้แก่

๑. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม
เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ
ทั้งในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีปรึกษา และเรื่องที่สภาที่ปรึกษาฯ เห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายด้าน
เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
เพื่อเผยแพร่

๒. ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมาย
กำหนดก่อนพิจารณาประกาศใช้

ทั้งนี้ ในการเสนอรายงานประจำปี ๒๕๕๓ เป็นส่วนของการปฏิบัติหน้าที่ของ
สภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๓ ซึ่งเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และได้มีการแต่งตั้ง
คณะทำงานประจำ จำนวน ๑๓ คณะ คณะทำงานสนับสนุน จำนวน ๔ คณะ โดยมี นายโอกาส
เตพลกุล ดำรงตำแหน่งประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐

ส่วนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยมีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาที่ปรึกษาฯ

ในช่วงเริ่มการก่อตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมของสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งมีความหลากหลายซับซ้อน ทั้งองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาฯ ที่ประกอบด้วยสมาชิกฯ ที่มีความหลากหลาย ทั้งยังต้องมีการติดต่อประสานงานกับผู้แทนองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทำให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ต้องเป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะเฉพาะด้านระดับสูง สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว รวมทั้งต้องคำนึงถึงความน่าเชื่อถือในการดำเนินงานอย่างเป็นกลาง และในการปรับปรุงโครงสร้างของสำนักงานฯ ครั้งที่ ๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้สามารถรองรับภารกิจต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม จึงมีการกำหนดให้สำนักงานฯ ประกอบด้วย ๔ สำนัก ๑ หน่วยงาน คือ ๑. สำนักบริหารกลาง ๒. สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๓. สำนักวิชาการ ๔. สำนักส่งเสริมและประสาน การมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย และหน่วยตรวจสอบภายใน โดยปัจจุบันสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วย ข้าราชการ จำนวน ๘๑ คน และพนักงานราชการ จำนวน ๖๑ คน (จากกรอบอัตรากำลังข้าราชการ จำนวน ๘๕ อัตรากำลัง และพนักงานราชการ จำนวน ๗๕ อัตรากำลัง)

ทั้งนี้ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสำนักงาน ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างและกรอบอัตรากำลัง ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เป็นหน่วยงานชั้นนำในการสนับสนุนงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ ด้วยหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ สนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พันธกิจที่ ๒ พัฒนาระบบการดำเนินการต่าง ๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และมีความโปร่งใส

พันธกิจที่ ๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการ ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบการบริหารงบประมาณของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีศักยภาพสามารถรองรับภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงาน เพื่อการสนับสนุนการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของบุคลากรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบงานของหน่วยงานตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างกลไกการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนเพื่อสนับสนุนการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้รับงบประมาณประจำปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๗๘,๓๕๘,๗๐๐.- บาท โดยสามารถจำแนกเป็นงบประมาณสำหรับดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๘๐,๐๐๒,๐๐๐.- บาท
- สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ๙๘,๓๕๖,๗๐๐.- บาท

ทั้งนี้ ในส่วนของงบประมาณฯ ข้างต้น ในปี ๒๕๕๓ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีการใช้จ่ายงบประมาณไปทั้งสิ้น ๑๐๔,๐๘๑,๙๓๗.๕๑ บาท โดยมีเงินกันไว้เบิกเหลือในปี จำนวน ๔๕,๙๗๖,๗๖๒.๖๔ บาท ดังนั้น จึงมีงบประมาณคงเหลือ จำนวน ๒๘,๓๕๓,๘๒๘.๘๕ บาท เนื่องจากเมื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานประจำ จำนวน ๑๓ คณะทำงาน ในช่วงปลายเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ส่งผลให้สภาที่ปรึกษาฯ เริ่มปฏิบัติงานและใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างเต็มที่เพียงช่วงกลางไตรมาสที่ ๓ ถึงปลายไตรมาสที่ ๔ ทำให้มีงบประมาณเหลือจ่ายจำนวนหนึ่ง

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ (ตุลาคม ๒๕๕๒ - กันยายน ๒๕๕๓)

การศึกษาในส่วนนี้ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๒ เรื่อง คือ ความเห็นและข้อเสนอแนะที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ - กันยายน ๒๕๕๓ และการประชุม สัมมนาและการศึกษาดูงาน โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๑ ความเห็นและข้อเสนอแนะ

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑๔ เรื่อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. .... (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒)

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พลศึกษา และการกีฬา สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยด้านต่าง ๆ พบว่า ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. .... ที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้วนั้น ไม่สามารถพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินการวิทยาลัยชุมชนให้เป็นไปตามเป้าหมายและแนวคิดใน

การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนได้ตามเป้าหมาย ตามแนวคิดการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน อันจะทำให้ชุมชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยไม่ต้องละทิ้งท้องถิ่น สภาพที่ปรึกษาฯ จึงได้เสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. .... และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ กฤษฎีกาในภาพรวม และการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งการติดตามและประเมินผลให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐควรให้การส่งเสริมและปรับปรุงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาลัยชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาลัยชุมชน ยุทธศาสตร์ การจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน และยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการจัดการศึกษาของชุมชนและท้องถิ่น

๒. เรื่อง โฉนดชุมชน (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒)

สภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑ ได้มีความเห็นและข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง “การแก้ไข ปัญหาการจัดการที่ดินของเกษตรกร” เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ “โฉนดชุมชน ธนาкарที่ดิน และการปรับปรุงระบบภาษีที่ดิน” ในเรื่องนโยบายและการบริหารจัดการ ทั้งในเรื่องระบบถือครองที่ดินให้มีความเป็นธรรม มาตรการจัดเก็บภาษีที่ดิน การตรากฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑) การกำหนดกรอบความหมายเพื่อระบุวัตถุประสงค์ของโฉนดชุมชนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

๒) การกำหนดกรอบการดำเนินการโฉนดชุมชน อาทิ การกำหนดเงื่อนไขการเพิกถอน โฉนดชุมชน การศึกษาแนวทางการดำเนินการในพื้นที่ที่เคยดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ก่อนแล้ว เป็นต้น

๓) การคงไว้ซึ่งกฎหมายที่สนับสนุนการดำเนินการออกโฉนดชุมชนในที่ดินแต่ละประเภทเพื่อให้ดำเนินการได้ทันที

๔) รัฐบาลควรมีมาตรการสนับสนุนการดำเนินการออกโฉนดชุมชนให้ครอบคลุมถึง เรื่องที่ดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ระบบเกษตรกรรม และที่อยู่อาศัย โดยการดำเนินการควบคู่กับการจัดตั้ง กองทุนที่ดินระดับชุมชน รวมทั้งเร่งรัดการจัดตั้งธนาкарที่ดินระดับประเทศ นอกจากนี้ ควรจัดทำ แผนงาน งบประมาณ เพื่อสนับสนุนการสร้างความสำเร็จให้ชุมชน โดยการออกระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๓. เรื่อง ปัญหาเขาพระวิหารกรณีการคัดค้านการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็น มรดกโลก (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓)

คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อศึกษาปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีปัญหาเขาพระวิหาร สภาที่ปรึกษาฯ ได้ศึกษาแนวทางการคัดค้านการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกของ กัมพูชา รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่คณะกรรมการมรดกโลกมีมติดังกล่าว เนื่องจาก ไทยและกัมพูชา ยังไม่มีการกำหนดเขตกันชนและแผนบริหารจัดการพื้นที่อย่างชัดเจน ซึ่งถือเป็นการขัด ต่ออนุสัญญาว่าด้วย การคุ้มครองมรดกโลกฯ

ทั้งนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะต่อกรณีดังกล่าวและประเด็นที่ เกี่ยวข้องไปยังคณะรัฐมนตรี ดังนี้

- แนวทางการคัดค้านการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลก อาทิ การตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจซึ่งมีความเป็นอิสระขึ้นตรงต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งใช้เวทีคณะกรรมการมรดกโลกในการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ การสร้างความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวกับชาติต่าง ๆ การเสนอขอขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกในลักษณะข้ามพรมแดน เพื่อประโยชน์ของทั้งสองประเทศ

- การดำเนินการเกี่ยวกับเขตแดนบริเวณปราสาทเขาพระวิหาร โดยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนเพื่อป้องกันการรุกรานการตั้งถิ่นฐานของชุมชนกัมพูชา

- การเจรจาเขตแดนบริเวณเขาพระวิหารและบริเวณอื่น ๆ อาทิ การยกเลิกร่างข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับกัมพูชาว่าด้วยปัญหาชายแดนในพื้นที่ปราสาท การทบทวนกรอบการเจรจา และจัดทำหลักเขตแดนทางบกระหว่างไทยและกัมพูชา เป็นต้น

- การจัดการปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติเกี่ยวกับปราสาทเขาพระวิหาร อาทิ การเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่อง การศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

๔. เรื่อง คำนิยมต่อต้านการทุจริต (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓)

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พลศึกษาและการกีฬา สภาที่ปรึกษา ได้ศึกษาปัญหาการทุจริตในประเทศไทย สาเหตุของการทุจริต ผลเสียหายจากการทุจริต ปัญหาค่านิยมเกี่ยวกับการทุจริต ซึ่งเป็นการต่อยอดการศึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะเรื่องแนวทางการแก้ไข ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีสาระสำคัญและข้อวิเคราะห์หลายประเด็น อาทิ การประมวลภาพรวมปัญหาค่านิยมเกี่ยวกับการทุจริต ค่านิยมพื้นฐานและค่านิยมสร้างสรรค์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดัชนีเกี่ยวกับการทุจริตในประเทศไทย เป็นต้น

ทั้งนี้ จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑) รัฐบาลควรกำหนดให้การป้องกัน แก้ไข และปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติ และเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

๒) รัฐบาลควรดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ในการเผยแพร่พระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ปัญหาการทุจริต คุณธรรม ๔ ประการ ที่พระราชทานให้คนไทยทุกคน

๓) รัฐบาลควรถือปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริเป็นวาระแห่งชาติ และเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาและบริหารประเทศ เพื่อพัฒนาคนและสังคม

๔) ควรมอบให้คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ รับผิดชอบในการสร้างความเข้าใจและค่านิยมที่ถูกต้องในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยให้สังคมมีส่วนร่วมและบทบาทที่สำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทุจริต การปลูกฝังค่านิยมต่อต้านการทุจริต

๕) ควรปรับปรุงและบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เนื่องจากยังมีปัญหาด้านการประสานงานกันระหว่าง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายที่ล้าสมัย เลือกปฏิบัติ การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และการหาประโยชน์จากอำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

๖) ควรกำหนดให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ เป็นปีแห่งการรณรงค์การปลูกฝัง คุณธรรมและความโปร่งใส โดยเฉพาะเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต โดยแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และผู้แทนจากหน่วยราชการและภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมเป็นกรรมการ

๕. เรื่อง การดำเนินการของรัฐต่อการคิดค่าความเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓)

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการศึกษาเรื่องดังกล่าว อันเป็นผลสืบเนื่องจาก กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินคดีอาญาและคดีแพ่งกับราษฎร ที่ทำสวนยางพารา โดยฟ้องเรียกค่าเสียหายจากเกษตรกรที่ก่อให้เกิดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ มูลค่าไร่ละ ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยมีผู้ถูกฟ้องและคดีถึงที่สุดแล้วจำนวน ๗ ราย และศาลพิพากษาให้จ่ายค่าเสียหายรวม ๑๔.๗๖ ล้านบาท และอยู่ระหว่างการฟ้องคดีอีกจำนวน ๑๓ ราย โดยฟ้องเรียกค่าเสียหายจำนวน ๒๕.๘๕๑ ล้านบาท

ทั้งนี้ คณะทำงานฯ เห็นว่า หลักการคิดค่าเสียหายจากประชาชนในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนดังกล่าว มาจากผลการวิจัยที่มีการสร้างแบบจำลองเพื่อคิดค่าเสียหายตามสภาพพื้นที่ของ กรมอุทยานแห่งชาติฯ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้ง ผลการศึกษาดังกล่าวเป็นเพียงการศึกษาการเปลี่ยนแปลงลักษณะภูมิอากาศในระดับย่อยซึ่งอธิบายความเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะบางพื้นที่ ไม่สามารถใช้เป็นข้อมูลอธิบายสภาวะโลกร้อนที่เป็นภาพพื้นที่ระดับโลกได้

นอกจากนี้ แนวคิดในการประเมินค่าเสียหายจากภาวะโลกร้อน มิใช่เพื่อการคิดค่าชดเชยโดยตรง แต่เป็นการประเมินเพื่อหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อแก้ไขปัญหาและป้องกันความเสียหายที่เกิดจากภาวะโลกร้อน และสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศอุตสาหกรรม ดังนั้น สำหรับเกษตรกรที่โค่นสวนยางพาราเพื่อปลูกใหม่ จึงไม่ได้อยู่ในกรอบที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศหรือทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ดังนั้น การนำผลการประเมินความเสี่ยงจากการศึกษาซึ่งเป็นเพียงการคาดการณ์ข้างต้นมาใช้บังคับกับเกษตรกรให้จ่ายค่าเสียหายจึงไม่ถูกต้อง

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑) ทบทวนงานวิจัยว่าด้วยความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง องค์กรในกระบวนการ ยุติธรรม ควรระมัดระวังในการใช้ผลการศึกษาวิจัยที่ยังไม่มีข้อมูลอันเป็นที่ยุติทางวิชาการมาบังคับใช้กับประชาชน

๒) ควรดำเนินการให้มีการถอนฟ้องคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีเรียกค่าเสียหายจากประชาชนที่เป็นเกษตรกร ที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและยุติการบังคับคดีในรายที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว

๓) ควรดำเนินการให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ปฏิบัติการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาและฟื้นฟูป่า พร้อมแก้ไขปัญหาการซ้อนทับระหว่างที่ดินของรัฐกับที่ดินของราษฎร และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๔) รัฐบาลควรส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา ดำเนินการศึกษาและพัฒนา องค์ความรู้และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโดยความร่วมมือระหว่างชุมชน ส่วนราชการภาคประชาสังคมและภาคีที่เกี่ยวข้อง

๕) รัฐบาลควรมีนโยบายการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ปัญหาโลกร้อนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อที่จะได้ตระหนักต่อปัญหา และร่วมมือในการแก้ไขปัญหาโลกร้อนอย่างถูกต้อง

๖. เรื่อง การสร้างความพร้อมของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับอนุสัญญาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมโลกร่วมกัน ทั้งนี้อนุสัญญาฯ มีทั้งประโยชน์และอาจสร้างความเสียหายแก่ประเทศสมาชิกได้ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ

ดังนั้น คณะทำงานฯ จึงได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ทราบข้อได้เปรียบเสียเปรียบ รวมถึงจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย การสร้างความพร้อมของประเทศไทยต่ออนุสัญญาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑) สนับสนุนให้มีหน่วยงานประสานงานหลักที่เป็นองค์กรอิสระขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาทำหน้าที่เตรียมความพร้อมและสร้างความเชี่ยวชาญในการเจรจาต่อรองด้านต่าง ๆ รวมทั้งประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ผลักดันการศึกษาวิจัยด้านวิชาการของอนุสัญญาฉบับต่าง ๆ และติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอนุสัญญาแต่ละฉบับ รวมถึงมีการตรวจสอบเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหที่อาจจะเกิดขึ้น

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับอนุสัญญาต่าง ๆ ให้มีความรอบรู้ในเรื่องที่ต้องรับผิดชอบ

๓) ส่งเสริมกระบวนการศึกษาเพื่อนำมาใช้อ้างอิงประกอบการเตรียมการเจรจาต่อรอง และการนำเสนอความคืบหน้าการปฏิบัติตามอนุสัญญาต่อการประชุมภาคีสมาชิก

๔) เสริมสร้างความเข้าใจให้กับภาคการเมือง โดยส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและภารกิจของภาคการเมืองในการทำหน้าที่เพื่อสนับสนุนและผลักดันการปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศได้ประโยชน์สูงสุดจากอนุสัญญาฉบับต่าง ๆ

๕) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในระดับไตรภาคีระหว่างภาคการเมือง หน่วยงานราชการ และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ทุกภาคส่วนของประเทศมีความรู้และสามารถดำเนินการเกี่ยวกับ

๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอนุสัญญาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินการตามอนุสัญญาต่อทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

๗) รัฐต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๙๐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับอนุสัญญาที่ยังมิได้ลงนามหรือลงนามแล้วแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงอนุสัญญาได้

๗. เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๓ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)

คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชนและธรรมาภิบาล สภาที่ปรึกษาฯ ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อประเมินความเห็นและข้อเสนอแนะตามที่ได้เคยมีการศึกษาเรื่องดังกล่าว และเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ๒ ครั้ง เพื่อประเมินว่าข้อเสนอแนะดังกล่าว สามารถแก้ไขปัญหามีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอย่างไร ประกอบกับเห็นว่า ปัจจุบันปัญหาดังกล่าวยังคงมีความรุนแรงและเหตุร้ายอย่างต่อเนื่อง จึงควรมีการบูรณาการหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาดังกล่าวให้ความสนใจและร่วมกันติดตามการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ทั้งนี้ จากการติดตามสถานการณ์ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ข้างต้น สภาที่ปรึกษาฯ ได้ข้อสรุปปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) ปัญหาด้านการเมือง อาทิ นโยบายการจำกัดเขตพื้นที่เพื่อควบคุมสถานการณ์ ต้องมีการพิจารณาความเหมาะสม รวมทั้งต้องมีการประเมินผลและการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การทบทวนเป้าหมายและความรู้ความเข้าใจในกระบวนการแก้ไขปัญหา การกำหนดยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาและความมั่นคงเพื่อดำเนินแผนการให้เป็นไปตามเป้าหมาย เป็นต้น

๒) ปัญหาด้านความมั่นคง อาทิ การระวังป้องกันการก่อการร้ายรายวันโดยการผลักดัน/ส่งมอบงานด้านการพัฒนาให้หน่วยงานพลเรือนมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงมากขึ้น ด้านการข่าวกรองเพื่อสามารถพิสูจน์ทราบวัตถุประสงค์ของผู้ก่อความไม่สงบว่าต้องการแบ่งแยกดินแดนหรือเกิดจากความคับแค้นใจที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมซึ่งสั่งสมมานาน เป็นต้น

๓) ปัญหาด้านสังคม อาทิ ปัญหาด้านการศึกษา ต้องมีการบูรณาการการเรียนการสอน ในพื้นที่ระหว่างอิสลามศึกษากับสายสามัญ ปัญหาด้านการสาธารณสุขต้องมีการสนับสนุนงบประมาณพิเศษให้โรงพยาบาลในพื้นที่ รวมทั้งเพิ่มบุคลากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นทางการแพทย์ ปัญหาด้านการสื่อสารต้องสนับสนุนงบประมาณและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยมีมาตรการส่งเสริมความเสมอภาคด้านการสื่อสาร เป็นต้น

๔) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ อาทิ การให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจครัวเรือน การพัฒนาระบบการเกษตรในพื้นที่ การเร่งรัดการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการแรงงานไทยในมาเลเซีย ที่ไปทำงานโดยผิดกฎหมายและดำเนินการระหว่างรัฐต่อรัฐให้เป็นแรงงานที่ถูกกฎหมาย การเร่งรัดจัดตั้งศูนย์ฝีมือแรงงาน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามข้อตกลงโครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (IMT-GT) เป็นต้น

๘. เรื่อง ทางออกประเทศไทยจากภาวะวิกฤต (เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓)

สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี โดยเห็นว่า การแก้ไขภาวะวิกฤตข้อขัดแย้งทางการเมืองที่ดีที่สุด คือ การใช้วิถีทางการเมืองซึ่งต้องกระทำโดยสันติวิธี และหลีกเลี่ยงการกระทำโดยการใช้ความรุนแรง จัดให้มีการเจรจาร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาระหว่างรัฐบาลและแกนนำ นปช. กำหนดให้การชุมนุมของกลุ่ม นปช. อยู่ภายใต้ข้อบังคับของรัฐธรรมนูญ และเสนอแนวทางการจัดทำข้อตกลงใหม่โดยกำหนดให้รัฐบาลและสมาชิกรัฐสภา ร่วมกันจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ให้แล้วเสร็จจึงจะประกาศยุบสภาแล้วเลือกตั้งใหม่ได้ หากทั้งสองฝ่ายเห็นชอบด้วย กับข้อตกลงที่สภาที่ปรึกษาฯ เสนอขอให้กลุ่ม นปช. ยุติการชุมนุมทันทีทั่วประเทศ ในวันที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดวันยุบสภา ทั้งนี้ ในการให้ข้อเสนอแนะดังกล่าว ประธานสภาที่ปรึกษาฯ ได้ยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีผ่านเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและยื่นอีกฉบับให้กับประธานแกนนำ นปช.

๙. เรื่อง แนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากภาวะวิกฤตของประเทศไทย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓)

สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทั่วไปรวมถึงข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา ธุรกิจและผู้ประกอบการ ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

ทั้งนี้ ได้มีการเสนอมาตรการเยียวยาระยะสั้น ในด้านเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการรายย่อยและรายใหญ่ ส่วนการเยียวยาในด้านสังคม ได้เสนอแนวทาง ดังนี้

- ด้านการเยียวยาด้านจิตใจ อาทิ การส่งเสริมสุขภาพจิตด้วยศาสนา การสร้างบรรยากาศความปรองดองในชาติ เร่งดำเนินการปลุกฝังจิตสำนึกต่อสิทธิหน้าที่ทั้งของตนเองและผู้อื่น เป็นต้น

- ด้านการบังคับใช้กฎหมาย อาทิ การบังคับใช้กฎหมายด้วยความเที่ยงธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ กำหนดให้มีกฎหมายควบคุมฝูงชนและกำหนดพื้นที่ในการชุมนุมทางการเมือง เป็นต้น

- ด้านแรงงาน อาทิ ยืดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือตามกฎหมายประกันสังคมแก่ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างโดยไม่สมัครใจจาก ๖ เดือน เป็น ๙ เดือน และควรดำเนินการช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ลูกจ้างที่อยู่นอกระบบประกันสังคมแต่อยู่ในสถานประกอบการที่ได้รับความเสียหาย เป็นต้น

- ด้านการศึกษา ควรจัดมาตรการฟื้นฟูจิตใจให้กับนักเรียนและนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตของประเทศไทย ดำเนินการปลุกจิตสำนึกให้เยาวชนตระหนักถึงความรักชาติ เป็นต้น

- ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ เร่งรัดให้มีการร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น

- ด้านการต่างประเทศ ควรจัดให้มีเวทีในการสร้างความเข้าใจกับต่างประเทศอย่างเร่งด่วน และต่อเนื่อง และควรจัดตั้งศูนย์แถลงข่าวแห่งชาติ เป็นต้น และ

- ด้านกฎหมายการสื่อสาร เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สื่อในการปลุกปั่นสังคมให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ ยังได้เสนอการสร้างกลไกการเยียวยาเพิ่มเติม โดยการจัดตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนที่มาจากต่างจังหวัดที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อปัญหาความเดือดร้อนและ ความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ รวมทั้งได้เสนอการปฏิรูปประเทศตามกรอบแนวคิดของแผนปรองดองแห่งชาติทั้งในระยะปานกลางและระยะยาว

๑๐. เรื่อง พระพุทธศาสนากับภาวะวิกฤตของชาติ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓)

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สภาที่ปรึกษาฯ ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการใช้หลักพระพุทธศาสนาในการแก้ไขปัญหาวิกฤตของชาติอย่างยั่งยืน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ ซึ่งพบว่า ในการนำหลักพระพุทธศาสนามาใช้แก้ไขปัญหาวิกฤตของชาติ ต้องมีการพิจารณาในหลักการที่สำคัญ คือ ความสัมพันธ์ของพระพุทธศาสนากับชาติไทย การกำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับศาสนาพุทธ รวมทั้ง ปัญหาเกี่ยวกับศาสนาพุทธในด้านต่าง ๆ อาทิ ปัญหาคุณภาพของชาวพุทธ ปัญหาการห่างเหินศาสนา เป็นต้น นอกจากนี้ ภาวะวิกฤตของชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง ล้วนส่งผลต่อการนำหลักพระพุทธศาสนามาใช้แก้ไขภาวะวิกฤตของชาติ

จากข้อค้นพบข้างต้น สภาที่ปรึกษาฯ ได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

๑) ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา อาทิ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดนโยบายการดำเนินงานบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้ชัดเจน การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนตามหลักพระพุทธศาสนา

๒) ด้านการดำเนินงานบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา อาทิ การเผยแพร่พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม การสนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมมือและผนึกกำลังกันในการดำเนินงานบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา เป็นต้น

๓) ด้านกฎหมายและโครงสร้างหน่วยงานรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา อาทิ การเร่งรัดการตราพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาเพื่อเป็นการรองรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๙ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การปรับปรุงโครงสร้างของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้เหมาะสมในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

**๑๑. เรื่อง การปรับปรุงการบริหารจัดการและการบริการขององค์การขนส่งมวลชน
กรุงเทพ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓)**

สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการศึกษาเรื่องดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพไม่สามารถพัฒนาปรับปรุงระบบการให้บริการได้ เนื่องจากภาระหนี้สินอันเกิดจากผลประกอบการที่ขาดทุน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ซึ่งมีสาเหตุมาจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ทั้งนี้ สภาที่ปรึกษาฯ เห็นว่า หากไม่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการ ขสมก. โดยมีเป้าหมายเพื่อลดภาระหนี้สิน ไม่ก่อให้เกิดหนี้ใหม่ ขสมก. จะไม่สามารถยกระดับองค์กรให้รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของกรุงเทพฯ ได้

ทั้งนี้ คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานของ ขสมก. ทั้งในเรื่องสถานภาพและโครงสร้างองค์กร จำนวนรถประจำทางและเส้นทางเดินรถ ผลประกอบการและสภาพปัญหาตามผลการศึกษาทั้ง ปัญหาที่ ขสมก. สามารถแก้ไขเองได้และไม่สามารถแก้ไขเองได้

ในการนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการและระบบการบริการของ ขสมก. ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน และไม่เป็นภาระด้านงบประมาณกับรัฐบาล อาทิ การปรับเปลี่ยนแนวคิดการให้สัมปทานใหม่ การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ และการบริการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ โดยการให้สัมปทานการเดินรถโดยสารประจำทางทั้งหมดกับผู้ประกอบการเอกชน การกำหนดมาตรฐานและเงื่อนไขขั้นต้นของ ขสมก. ในการบริหารสัญญาการให้บริการเชิงคุณภาพ เพื่อให้การบริการเป็นมาตรฐานเดียวกัน การกำหนดให้ผู้รับสัมปทานทุกรายต้องรับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายในการเดินรถทั้งหมด เป็นต้น

**๑๒. เรื่อง การจัดทำแผนแม่บทการส่งเสริมศาสนาและคุณธรรมแห่งชาติ (เสนอคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓)**

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดทำแผนแม่บทส่งเสริมศาสนาและคุณธรรมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตามนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการส่งเสริมศาสนาและคุณธรรม โดยสภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอแนะให้รัฐบาลจัดทำแผนแม่บทส่งเสริมศาสนาเพื่อส่งเสริมการปรองดองแห่งชาติ และการปฏิรูปประเทศไทย ทั้งนี้แผนแม่บทฯ ดังกล่าวควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์ นโยบาย และยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมศาสนาและคุณธรรม รวมทั้งกำหนดให้ปี ๒๕๕๔ เป็นปีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา ส่งเสริมทุกภาคส่วนในสังคมร่วมส่งเสริมศาสนาและคุณธรรม และการปฏิรูปการศึกษาใหม่ การเร่งรัดตราพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา รวมทั้งปรับปรุงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์พ.ศ. ๒๕๐๕

๑๓. เรื่อง แนวทางสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจไทย (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓)

คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว สภาที่ปรึกษาฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของไทย โดยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับ โครงสร้างและรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจไทย สภาพปัญหาที่ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยมีความขัดแย้ง รวมทั้งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทั้งนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ได้มีความเห็นและข้อเสนอแนะแก่คณะรัฐมนตรีในเรื่องการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทัดเทียมกับต่างประเทศ ดังนี้

- ๑) ปรับโครงสร้างองค์กรสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีความเหมาะสมและสามารถทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาความก้าวหน้าของธุรกิจ SMEs ได้อย่างแท้จริง
- ๒) กำหนดให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นยุทธศาสตร์ร่วมพัฒนาชาติ โดยจัดทำยุทธศาสตร์ SMEs ที่ชัดเจนและสะท้อนความต้องการของผู้ประกอบการที่แท้จริง
- ๓) การดำเนินนโยบายการให้กู้ของรัฐเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่ควรใช้หลักเกณฑ์เดียวในการอนุมัติเงินกู้
- ๔) การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดการค้าเสรี อาทิ การสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แต่ละประเภทธุรกิจ การเร่งสร้างจิตสำนึก ของคนไทยในการเลือกบริโภคสินค้าและใช้บริการที่เป็นของคนไทย การศึกษาและติดตามประเมินผลกระทบจากการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเปิดการค้าเสรี

๑๔. เรื่อง กลยุทธ์การสร้างความเชื่อมั่นอย่างต่อเนื่องต่อการท่องเที่ยวของไทย ด้วยแผนการป้องกันโรคระบาดอุบัติใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓)

คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ของโรคระบาดอุบัติใหม่ อาทิ โรคไข้หวัดนก โรคไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและยังเป็นสภาพปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ และสามารถควบคุมได้แตกต่างจากปัญหาอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ภาวะเศรษฐกิจถดถอย อย่างไรก็ตาม ปัญหาโรคระบาดอุบัติใหม่ไม่สามารถคาดเดาความรุนแรงได้ จึงควรมีมาตรการป้องกันเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศได้

ในการนี้ สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้แนวทางแก้ไขทั้งในช่วงเวลาปกติเพื่อเป็นการป้องกัน และช่วงการแพร่ระบาดเพื่อเป็นการควบคุม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ช่วงสถานการณ์ปกติ ควรจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบ รวมทั้งศึกษาและวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทราบพัฒนาการของโรคระบาดอุบัติใหม่ที่อาจจะเกิดขึ้น ควรจัดให้มีโครงสร้างการบริหารจัดการแบบไตรภาคี (ภาครัฐ เอกชน และประชาชน) ในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคอย่างมีประสิทธิภาพ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ในการป้องกันโรคระบาดอุบัติใหม่ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง และการจัดให้มีข้อกำหนดแก่สาธารณชนด้านสุขอนามัยที่จะเป็นพื้นฐานด้านสุขอนามัยในการป้องกันโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ให้เป็นกิจวัตรสำหรับประชาชน

- ช่วงเกิดการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ให้รัฐกำหนดมาตรการด้านสื่อ และการประชาสัมพันธ์ เพื่อดูแลภาพลักษณ์ สร้างความเชื่อมั่นในด้านการท่องเที่ยวและงานบริการ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยมีศูนย์กลางแถลงข่าวแห่งชาติกับทุกกระทรวงในช่วงเวลาวิกฤต ประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ให้มีมาตรการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ เช่น ภาคเอกชน ชุมชน ท้องถิ่น ในการร่วมกันดูแลสถานการณ์อย่างชัดเจนเน้นการส่งเสริมให้เกิดวินัยและจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมพฤติกรรมอนามัยของบุคคลในการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นต้น

๓.๒ การประชุม การสัมมนาและการศึกษาดูงาน

สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วยคณะทำงานประจำสภาที่ปรึกษาฯ จำนวน ๑๒ คณะ ซึ่งปรากฏรายละเอียดในเรื่องการประชุม การสัมมนา และการศึกษาดูงาน ดังนี้

คณะทำงาน	การประชุม	การจัดสัมมนา	การศึกษาดูงาน	
			ในประเทศ	ต่างประเทศ
๑. คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน	๗	-	-	-
๒. คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง	๖	-	๑	-
๓. คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม	๗	-	๒	-
๔. คณะทำงานเศรษฐกิจ ภาคบริการ	๖	-	๑	-
๕. คณะทำงานการกระจายรายได้	๗	-	-	-
๖. คณะทำงานการเกษตร อาหารและสหกรณ์	๕	-	๑	-
๗. คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๑	๓	-
๘. คณะทำงานการแรงงาน และสวัสดิการสังคม	๒	-	-	-
๙. คณะทำงานการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พลศึกษาและการกีฬา	๕	-	๒	-
๑๐. คณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุขและคุ้มครองผู้บริโภค	๕	๑	๒	-
๑๑. คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล	-	-	-	-
๑๒. คณะทำงานการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และสนับสนุนเครือข่าย	๗	๑	-	-
รวม	๗๖	๓	๑๒	-